

УДК 811.14'02'367.625'37:378.147.091.33

І. Ю. Чеп'якова,

викладач

(Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна)

cheryakova@gmail.com

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ПРЕФІКСАЛЬНИХ ДІЄСЛІВ ДАВНЬОГРЕЦЬКОЇ МОВИ, СЕМАНТИКА ЯКИХ МОТИВУЄТЬСЯ / НЕ МОТИВУЄТЬСЯ СЕМАМИ ПРЕФІКСА ТА КОРЕНЯ

У статті описано етапи методики навчання префіксальних дієслів давньогрецької мови, семантика яких мотивується семами префікса та кореня або не мотивується ними. Розкрито актуальність моделі навчання похідних дієслів семантично вивідних та не мотивованих значенням префікса. Встановлено, що навчання похідних дієслів із таким характером впливу афікса на твірну основу спрямоване на формування потенціального та пасивного словника студента-класика. Розроблено систему вправ для організації навчання префіксальних дієслів давньогрецької мови.

Ключові слова: афікс, давньогрецька мова, вмотивованість, нейтральна семантика, префіксальні дієслова, твірна основа.

Постановка проблеми. Студенти-класики вперше знайомляться із темою "префіксальні дієслова давньогрецької мови" вже на першому році навчання і продовжують її вивчення протягом майже всього періоду вивчення курсу. Префіксальні дієслова вивчаються студентами на всіх рівнях давньогрецької мови: граматики, синтаксису і словотвір. У нашій статті ми розглядаємо особливості префіксальних дієслів як похідних одиниць давньогрецької мови, які утворилися в результаті словотворчих процесів, характер яких є певним і важливим.

Метою статті є розробка методики та організації навчання префіксальних дієслів давньогрецької мови, семантика яких мотивується семами префікса та кореня або не мотивується ними. **Актуальність цієї розробки** полягає в тому, що на матеріалі давньогрецької мови не досліджувалося питання характеру впливу афікса префіксального дієслова на твірну основу і семантики вмотивованого дієслова як результату деривації, що, в свою чергу, є важливим для розуміння і швидкого запам'ятовування новоутвореної лексичної одиниці студентами під час навчання.

Виклад основного матеріалу. Технологія формування лексичних навичок передбачає, насамперед, визначення етапів та упровадження комплексів вправ і завдань, релевантних психології формування лексичної навички, мнемо-когнітивних процесів у свідомості студентів, етапності формування розумових дій, дидактичним і методичним принципам навчання.

Навчання похідних дієслів давньогрецької мови передбачає інтегроване формування рецептивних лексичних навичок, потенціального словника, рецептивних граматичних навичок, соціокультурних знань та навичок, умінь читання.

Отже, важливим етапом, на нашу думку, є навчання похідних дієслів, семантично вивідних: дієслів, семантика яких мотивується семами префікса та кореня. Цей етап спрямований на формування потенціального словника студента-класика.

До потенціального словника належать: 1) інтернаціональні слова, подібні за звучанням і / або написанням та значенням до слів рідної мови; 2) похідні та складні слова, що складаються з відомих компонентів; 3) конвертовані слова; 4) нові значення відомих багатозначних слів; 5) лексичні одиниці, про значення яких учні можуть здогадатися за контекстом [1: 19]. Тексти насичені різноманітними лексичними одиницями, про значення яких учні мають навчитися здогадуватися [2: 10].

Провідним механізмом у формуванні потенціального словника Н. Качалов і В. Ростовцева вважають керований позитивний перенос, який забезпечує ефект розширення потенціального словника. На характер перенесення впливають такі фактори: 1) свідоме засвоєння матеріалу; 2) вербалізація знань; 3) обов'язкова установка на перенесення [3]. Методичні прийоми формування потенціального словника Н. Качалов і В. Ростовцева класифікують на: а) прийоми навчання здогадки (мовної, контекстуальної); б) прийоми навчання використання внутрішніх опор слів і словотворчого аналізу [3].

Похідні дієслова складають найбільший прошарок потенціального словника. Морфемна будова слова є основним джерелом потенціального словника і виконує роль мовної (внутрішньомовної) здогадки (підказки) [1: 21].

Мовна здогадка ґрунтується на аналізі загальної структури та окремих компонентів лексичної одиниці, її графічної чи звукової форми. Здійснюючи мовну здогадку, як вважає Н. Богушевич, читач не потребує аналізу широкого мовленнєвого середовища навколо незнайомого слова, буває достатньо проаналізувати саму лексичну одиницю [4: 10]. Тому на мовну здогадку можна спиратися під час навчання префіксальних дієслів з префіксами, які мотивують семантику слова шляхом кумуляції семи префікса й семи кореня (ἀ-βλεπτέω – не бачити, συν-αδικέω – разом скоювати злочин) та дієслів з

префіксом нейтральної семантики, який не впливає на зміну семантики безпрефіксального дієслова (αἰθριάζω – *прояснювати(ся)* (ἄερα) – συναἰθριάζω – *прояснюватися*).

Мовленнева здогадка спирається на аналіз контекстуальних умов незнайомої лексичної одиниці, на аналізі її семантико-сміслових зв'язків із іншими словами в контексті: в реченні, групі речень чи цілого абзацу. Мовленнева здогадка працює на основі знання базового значення багатозначного слова, яке у контексті набуває іншого, ще невідомого реципієнтові значення; знання базових значень слова, які входять до складу фразеологізмів; розуміння контексту незнайомого слова, його мовного середовища, умовиводу на рівні групи речень чи цілого абзацу [4: 10-11]. На мовленнєву здогадку варто спиратися під час навчання префіксальних дієслів з полісемантичними префіксами, значення яких зумовлене контекстом (ἀνα-βλέπω – *дивитися нагору*), з префіксом, який надає у контексті дієслову емотивно маркованої семантики (ἐπι-βλέπω – *пильно дивитися; заздрити*), з префіксами, які надають дієслову культурно маркованої семантики (як наслідок вторинних номінативних процесів) (ὑποσταχίζομαι – *розростатися, наче колосся; плодитися*), похідних дієслів, які набувають особливих значень у синтагматиці (ἀνα-κοινοῦο τινί τι – *повідомляти*; τινί περὶ τινος – *радитися*; τινί ὑπερ τινος – *радитися*).

Для формування потенціального словника необхідно розробити комплекс спеціальних вправ, який має відповідати наступним вимогам, які визначає Н. Богушевич: 1) вправи повинні відповідати характеру навичок і вмінь мовної і мовленнєвої здогадки, тобто співвідноситися з усіма видами прийомів мовної і мовленнєвої здогадки; 2) послідовність вправ повинна відповідати принципу нарощування складності, що передбачає зміну обсягу контексту, потрібного для застосування прийомів мовної і мовленнєвої здогадки (рівень слова, речення, тексту) [2: 11].

У розробці та впровадженні вправ будемо опиратися на технологію формування потенціального словника, розроблену С. Шагіловим. Науковець виділяє 2 етапи: 1-ий етап (орієнтовно-підготовчий), на якому нове слово пасивного словника вводиться в контексті або ізольовано, проводиться аналіз його зовнішніх даних (форми, структури) і внутрішніх даних (етимологічний, тематичний, семантичний зв'язок з іншими словами); 2-ий етап пасивного закріплення за допомогою вправ рецептивно-пасивного характеру: 1) вправи на правильне упізнавання пасивно засвоюваного слова за зовнішнім виглядом в ряді інших слів, з якими учні можуть плутати нове слово; 2) вправи на аналіз слів за будовою і визначення значення слова за елементами слова; 3) вправи на розвиток здогадки про значення слова у знайомому контексті, визначення значення нового слова в реченні, абзаці; 4) вправи на закріплення пасивної лексики шляхом читання спеціально підібраних мікроконтекстів [5: 127].

Для префіксальних дієслів, які мотивують семантику слова шляхом кумуляції семи префікса й семи кореня, та дієслів з префіксом нейтральної семантики, який не впливає на зміну семантики безпрефіксального дієслова, використовуємо вправи, спрямовані на застосування здогадки на основі морфемних компонентів слова. Для цього методисти використовують вправи на визначення похідних слів зі списку поданих; на групування слів у залежності від способу їх утворення; на переклад слів, утворених від знайомих коренів за допомогою відомих афіксів [2: 11]. Усі ці вправи можуть бути використані і при навчанні давньогрецької мови.

Однак для закріплення знань кореневих морфем та префіксів, а також удосконалення навички визначення семантики слова на основі поєднання кореня з префіксами пропонуємо лексичні двомовні некомунікативні вправи на переклад дериватів, які являють собою один корінь, поєднаний з кількома моносемантичними префіксами.

Вправа 1. Прочитайте та перекладіть подані дієслова, за значенням префікса і кореня встановіть їх лексичне значення.

ἀ-βουλέω, ἀνα-βίωω, ὑπο-βαίνω, ὑπο-βρέχω, ὑπερ-αιωρέω, про-αιτιάομαι, про-αγορεύω, ἀ-βλεπτέω, συνακοῦω, συμ-βασίλειω, ὑπερ-ανατείνω.

Мета вправи: формування знань префіксальних і кореневих морфем похідних дієслів, формування навичок визначення семантики слова шляхом інтегрування семи префікса і кореня.

На цьому етапі можна вдатися також до навчання полісемантичних префіксів, але опрацьовувати тільки основні або загальні значення дієслова.

Вправа 2. Прочитайте та перекладіть подані дієслова, за значенням префікса і кореня встановіть їх лексичне значення.

ὑπερ-βαίνω, κατα-βαίνω, ὑπο-βαίνω, ἀνα-βαίνω, μετα-βαίνω, καθ-οράω, ὑπερ-οράω, δι-οράω, περι-οράω.

Мета вправи: формування знань префіксальних і кореневих морфем похідних дієслів, формування навичок визначення семантики слова шляхом інтегрування семи префікса і кореня.

Наступним кроком має стати робота з похідними дієсловами з нейтральною семою префікса.

Вправа 3. Прочитайте та перекладіть подані пари дієслів, визначте, чи впливає значення префікса на зміну значення дієслова.

Αἰθριάζω (ἄερα) – συναἰθριάζω, βοάω – ἀνα-βοάω, ἀγγέλλω – ἀν-αγγέλλω, λαλέω – κατα-λαλέω, ἀλγέω – κατ-ἀλγέω.

Мета вправи: формування знань слів з нейтральною семою префікса, формування навичок ігнорування семи префікса й кореня.

Наведені зразки вправ спрямовані на закріплення знань загальних лексичних значень слів та знань семантики префіксів; навичок визначення значення дієслова шляхом кумуляції семи префікса і кореня; на формування знань дієслів з нейтральним значенням префікса.

Наступним, не менш важливим, етапом є навчання дієслів з префіксами, які змінюють семантику кореневого дієслова, але не мотивують її, та дієслів з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами. Ця група дієслів варта уваги, адже вона викликає внутрішньомовну інтерференцію – перенесення акумульованої семантики префікса і кореня на дериват. Оскільки ця група слів виходить за межі потенціального словника, їх необхідно вивчати як частину пасивного словника. Тому мовні та мовленнєві опори у цьому випадку не будуть дієвими. Процес навчання таких слів розпочинається з їх добору та семантизації (семантизація – це система дій, пов'язана з розкриттям значення слова, тобто встановлення взаємозв'язку між формою слова і вираженим ним поняттям, предметом, явищем [3]): викладач подає реєстр широко вживаних лексем, значення яких не є результатом інтегрування семи префікса та кореня, та лексем з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами. Після семантизації необхідно навчити студентів відмежовувати ці дієслова від дієслів того ж самого словотвірного гнізда, до якого належить не мотивоване семою префікса слово (або з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами), та від дієслів, які мають спільні префікси.

Для формування навичок розрізнення та семантизації таких слів пропонуємо лексичні некомунікативні аналітичні вправи на рівні слова: а) на порівняння лексичного значення твірного слова з похідним; б) на лексико-семантичний аналіз дериватів із словотвірного гнізда та виявлення слів, значення яких не мотивоване семою префікса; в) на лексико-семантичний аналіз похідних дієслів з однаковим префіксом та виявлення слів, значення яких не мотивоване семою префікса; г) на морфемний та лексико-семантичний аналіз слів з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами та виокремлення їх. Зразками таких вправ є наступні.

Вправа 4. Прочитайте слова, визначте їхні твірні основи. Зверніть увагу на лексичне значення похідного та твірного слова. Перекладіть ці слова і запам'ятайте.

Мета вправи: ознайомити студентів зі словами, семантика яких не мотивується семою префікса, формувати навички семантизації цих слів та відмежування їх від слів, мотивованих семами префіксів.

(ἀγορεύω) – про-αγορεύω, (αἰδέομαι) – про-αἰδέομαι, (ἀλγέω) – μετ-αλγέω, кат-ἀλγέω, (ὀρίζω) – ὑπερ-ὀρίζω, пері-ὀρίζω.

Вправа 5. Прочитайте слова, випишіть у дві колонки: 1) слова, у яких виділені частини є префіксами; 2) слова, у яких виділені частини не є префіксами. Перекладіть і запам'ятайте ці слова.

Мета вправи: ознайомити студентів зі словами, які мають ініціальні кореневі склади, омонімічні з префіксами, формувати навички семантизації цих слів та відмежування від слів з префіксами.

Προβατεύω, ὑπνώω, ὑποβαίνω, ὑπνώτω, ὑπολαμβάνω, ὑπτιάζω, ὑπτίόω, περιπλάττω, περκάζω, ἀναβάλλω, περονάω, ἀνάκειμαι, πέρθω, περαίνω, περιάπτω.

Наступним кроком, згідно з етапами формування лексичної навички, має бути самостійне називання об'єктів певним словом, тобто активізація слова в операційній пам'яті. Для цього одним із оптимальних, на нашу думку, прийомів може бути словниковий диктант (усно або письмово): викладач говорить слова українською, студенти перекладають давньогрецькою.

Після самостійного називання об'єктів переходимо до навчання зв'язку слова у синтагматиці (етап комбінування). Основна мета цього кроку є формування навичок граматичної та змістової сполучуваності деривата, зміни лексичного значення деривата у граматичній сполучуваності (керування) та лексичній сполучуваності (поєднання з іншими словами). Для реалізації цих цілей можуть бути використані такі вправи:

Вправа 6. а) Зверніть увагу на основні випадки керування дієслова "ἀνάκειμαι" та на зміну його значення:

ἀνάκειμαι + **Dat.** – лежати (де-небудь, біля чогось);

ἀνάκειμαι + **ὑπό τινος** – бути поставленим кимось;

ἀνάκειμαι + **πρός (Dat.)** – бути виставленим;

ἀνάκειμαι + **εἰς τινα** – бути віднесеним, приписувати (Her.)

б) Перекладіть словосполучення та речення:

δειπνοῦσι ἀνακείμενοι (Arst.); βωμοὶ ἀνακείμενοι ὑπὸ τινος (Arst.); ἀνάκειμαι πρὸς τοῖς ἱεροῖς (Lys.); τὸ δὲ ὄρος εἰς μεσότητιαν μὲν ἀνήκει ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίοις, καὶ τοῦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θάλατταν πλέον ἢ ἐπὶ εἴκοσι σταδίοις δασὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις ξύλοις (Xen. Anab. 6.4.5.2).

Мета вправи: формування знань про семантичну парадигму полісеманта у граматичних зв'язках, умінь інтерпретації лексичного значення полісеманта у граматичному зв'язку з іншими словами.

Вправа 7. Прочитайте словосполучення / речення, перекладіть. Зверніть увагу на значення виділених дієслів.

Καταλέγω τῶν ἀντῶν; καταλέγω τῶν Σκυθῶν τὴν ἀπορίαν; καταλέγω εἰς κατάλογον; στρατεύεσθαι, καταλέγεσθαι; διαλέγω κριθᾶς καὶ πυρούς καὶ ὄσπρια; τὰ διαλέγω ὑγιῆ καὶ τὰ μῆ; διαλέγω τῆς κατασκευῆς τὰ πολυτελέστατα καὶ τὰ δυνατὰ κομίζεσθαι (Polyb.); ἀλλ' οὐδὲν κωλύει, ἔφη, ἀλλὰ διαλέγου καὶ μάθε πρῶτον τίνας εἰσὶν (Xen.).

Μετα вправи: формування у студентів навичок розпізнавання та розуміння полісемантів у контексті.

Вправа 8. Визначте, з якими фразами в правій колонці співвідносяться слова в лівій колонці.

1	εἰσβάλλω (вкидати)	A	ταῖς πόλεσιν ἐρύματα
2	ἀναβάλλω (садити)	B	τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον
3	περιβάλλω (одягатися)	C	τῶν Μηκικῶν πέλων
4	περιβάλλεσθαι (зводити укріплення)	D	ἐν ἱματίοις λευκοῖς
5	ὑποβάλλειν (підстилати)	E	τινὰ εἰς ἀπρόοπτον πῆμα

Щоб завершити процес формування навичок оперування словами, семантика яких не мотивується семами префікса, та словами з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами, варто перейти до перекладу окремих словосполучень та невеликих за обсягом речень з української давньогрецькою мовою. Для реалізації такої мети можна використовувати вправи на зразок наступної, згідно з принципом поступового нарощення труднощів, спочатку виконується на матеріалі словосполучень письмово, потім – на матеріалі словосполучень усно. Після цього студенти перекладають речення, відповідно, письмово й усно.

Вправа 9. Перекладіть подані словосполучення / речення давньогрецькою мовою. Зверніть увагу на значення дієслів.

1) Завдавати людині неприємностей; 2) посадити вершника на коня; 3) одягтися в білу сукню; 4) зводити укріплення навколо міста; 5) підстилати килим.

1) Хлопець весь час переходить від ложа до ложа. 2) Солдати швидко перепливають на той острів. 3) Він перевершує свого друга в красномовстві. 4) Завтра вони перетинатимуть річку Євфрат.

Μετα вправи: удосконалення навичок оперування звуко-буквеними образами полісемантів та їхніми семантичними парадигмами.

Висновки. Отже, похідні дієслова складають частину потенціального й частину пасивного словника. До потенціального словника належать префіксальні дієслова, семантика яких мотивується семами префікса та кореня, дієслова з префіксом нейтральної семантики, який не впливає на зміну семантики безпрефіксального дієслова. До пасивного словника належать префіксальні дієслова, семантика яких не мотивується семами префікса та кореня, дієслова з ініціальними кореневими складами, омонімічними з префіксами. Такі похідні дієслова давньогрецької мови потребують особливого викладу з боку методики навчання, підходів і системи вправ, оскільки формування лексичних навичок передбачає, насамперед, визначення етапів та упровадження комплексів вправ і завдань, релевантних психології формування лексичної навички, мнемо-когнітивних процесів у свідомості студентів, етапності формування розумових дій, дидактичним і методичним принципам навчання. Наступним і **перспективним дослідженням** може бути етап навчання похідних дієслів давньогрецької мови з оцінно-емотивним та метафоричним компонентом семантики, про значення яких студент може здогадатися, оперуючи знаннями загального лексичного значення слова, про оцінно-емотивний та логіко-поняттєвий компоненти мовної картини світу, логіку вторинної номінації носіїв мови, з інтерпретації фрагменту тексту, в який вплетене слово.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ

- Смоліна С. В. Методика формування іншомовної лексичної компетенції / С.В. Смоліна // Іноземні мови : [науково-методичний журнал]. – 2010. – № 4. – С. 16–23.
- Богушевич Н. В. Комплекс вправ для формування потенційного словника в учнів основної і старшої школи / Н. В. Богушевич, В. В. Сорока // Іноземні мови : [науково-методичний журнал]. – 2013. – № 1. – С. 10–16.
- Ростовцева В. М. Формирование языковой компетенции субъектов высшей школы на материале второго иностранного языка / В. М. Ростовцева, Н. А. Качалов // Вестник Томского государственного университета. Выпуск № 291 / 2006. – С. 249–254.
- Богушевич Н. В. Формування потенційного словника учнів основної і старшої загальноосвітньої школи під час читання / Н. В. Богушевич, В. В. Сорока // Іноземні мови. – 2011. – № 2. – С. 10–15.
- Шатилов С. Ф. Методика обучения немецкому языку в средней школе : [учебное пособие для студентов педагогических институтов]. – [2-е изд., дораб.]. – М. : Просвещение, 1986. – 223 с.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Smolina S. V. Metodyka formuvannya inshomovnoi leksychnoi kompetentsii [Methods of Foreign Lexical Competence Formation / S. V. Smolina // Inozemni movy [Foreign Languages] : [naukovo-metodychnyi zhurnal]. – 2010. – № 4. – S. 16–23.
2. Bogushevych N. V. Kompleks vprav dlia formuvannya potentsiinogo slovnyka v uchniv osnovnoi i starshoi shkoly [The Set of Exercises for the Potential Vocabulary Formation of the High School and the Senior High School Pupils] / N. V. Bogushevych, V. V. Soroka // [Foreign Languages] : [naukovo-metodychnyi zhurnal]. – 2013. – № 1. – S. 10–16.
3. Rostovtseva V. M. Formirovanie yazykovoi kompetentsii subyektov vysshey shkoly na materiale vtorogo inostrannogo yazyka [High School Students' Linguistic Competence Formation on the Material of the Second Foreign Language] / V. M. Rostovtseva, N. A. Kachalov // Vestnik Tomskogo gosudarstvennogo universiteta [Tomsk State University Journal]. – 2006. – Vypusk № 291. – S. 249–254.
4. Bogushevych N. V. Formuvannya potentsiinogo slovnyka uchniv osnovnoi i starshoi zagalnoosvitnoi shkoly pid chas chytannia [High School and Senior General School Pupils Potential Vocabulary Formation during Reading] / N. V. Bogushevych, V. V. Soroka // Inozemni movy [Foreign Languages]. – 2011. – № 2. – S. 10–15.
5. Shatilov S. V. Metodika obucheniya nemetskomu yazyku v sredney shkole [Teaching Methods of the German Language in the High School] : [uchebnoe posobie dlya studentov pedagogicheskikh institutov]. – [2-ye izd., dorab.]. – M. : Prosveshcheniye, 1986. – 223 s.

Матеріал надійшов до редакції 06.02. 2015 р.

Чепякова И. Ю. Методика обучения префиксальным глаголам древнегреческого языка, семантика которых мотивируется / не мотивируется семами префикса и корня.

В статье описываются этапы методики обучения префиксальным глаголам древнегреческого языка, семантика которых мотивируется семами префикса и корня или не мотивируется ими. Раскрыта актуальность модели обучения производным глаголам семантически выводных и не мотивированных значением префикса. Установлено, что обучение производным глаголам с таким характером влияния аффикса на производящую основу направлено на формирование потенциального и пассивного словаря студента-классика. Разработана система упражнений для организации обучения префиксальных глаголов древнегреческого языка.

Ключевые слова: аффикс, древнегреческий язык, мотивированность, нейтральная семантика, префиксальные глаголы, производящая основа.

Chepiakova I. Yu. Methods of Ancient Greek Prefix Verbs Teaching, Semantics of which is Motivated / not Motivated by Semes of Prefix and Root.

Classical department students study the topic "Ancient Greek Prefix Verbs" for the first time on the first year of their school and continue to study it during the whole period of the course. Prefix verbs are studied by students at all levels of the Ancient Greek language: grammar, syntax and the word formation. In this article we discuss the features of the prefix verbs as Ancient Greek derivative verbs, which have been formed as the result of word-formative certain and important processes. The main aim of the article is to develop methods and the organization of teaching of Ancient Greek prefix verbs, semantics of which are motivated by semes of prefix and root or not motivated by them. The actuality of this development is next: the nature of the prefix verb affix impacts on the generating base and the semantics of a motivated verb, as the result of derivation, has never been studied on the material of the Ancient Greek language. However this process affects the understanding and remembering of the new lexical unit by students during their studying. Derivative verbs form the part of the potential and passive vocabulary. Such prefix verbs need the special presentation of the teaching methods, approaches and systems of exercises, as the formation of lexical subskills involves primarily the definition of stages and the implementation of exercises and tasks relevant to the psychology of lexical subskills formation, to mnemonic and cognitive processes in the students' minds, to the phasing of mental actions formation, to didactic and methodological principles of teaching.

Key words: affix, generating base, motivation, neutral semantics, prefix verbs, Ancient Greek language.